

ДОНАЛД БИСЕТ

БИСКВИТИ С ДЖИНДЖИФИЛ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време един министър-председател. Той не беше много умен и когато произнасяше дългите си речи, хората отегчено повтаряха: „Ама че безсмислици!“, или: „Хайде стига с тия глупости!“.

Веднъж жената на министър-председателя му каза:

— Скъпи, ако не произнасяш речи, хората ще те мислят за по-умен.

— Но аз съм си умен! — обиди се министър-председателят.

Жена му се направи, че не го чува.

— Нека ти дам един съвет. Вземи утре със себе си слона в парламента. Нека седи до теб, когато четеш речта си.

— Че защо ми е слонът? — зачуди се министър-председателят.

— Не спори. Имам план, а твоята работа е да вземеш слона.

— Но в парламента не пускат слонове — не се предаваше министър-председателят. — На входа виси табела: „Забранява се на членовете на парламента да водят на заседания домашни животни!“.

— А за слоновете пише ли нещо?

— Не пише.

— Виждаш ли, значи за тях е разрешено.

На другата сутрин, след като закуси, министър-председателят излезе от дома си на „Даунинг стрийт“ 10, за да отиде да държи реч в парламента. Жена му му подаде шапката и връвчицата, с която беше вързан слона.

Слонът се оказа много послушен. Тръгна след министър-председателя без много приказки, само в автомобила не можа да влезе, въпреки че имаше голямо желание.

— А може ли да го кача на капака? — попита министър-председателят.

— Какво говориш! — възмути се жена му. — Нали ще умре от страх. Нека върви пеша, парламентът не е далеч.

— Добре, де! — съгласи се министър-председателят.

Жената на министър-председателя даде на слона голям пакет бисквити с джинджифил. Слонът беше много доволен и здраво стискаше пакета с хобота си.

Така стигнаха до парламента. Министър-председателят въведе слона в заседателната зала и го настани до себе си. След това се изправи и зачете речта си, а слонът отвори пакета и пъкна в устата си една хрупкава бисквита. Леле, какъв шум се вдигна, докато я схруска!

Никой не чу и дума от речта на министър-председателя, макар че той не говореше, а направо викаше.

И когато накрая свърши речта си, всички ръкопляскаха.

— Това беше най-добрата реч на нашия министър-председател! — казаха всички. — Изглежда той все пак е умен човек!

След това членовете на парламента се изредиха да му стискат ръка. Министър-председателят беше много доволен. От този ден, всеки път, когато отиваше да чете реч в парламента, той водеше със себе си слона, а жената на министър-председателя го изпращаше с пакет хрупкави бисквити с джинджирил.

„Ама, че вкусни бисквити!“, мислеше си слонът и хрускаше: „Хрус-хрус!“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.